

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.59/Int.1068
Fax : + 021 336.85.48
e-mail :Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 301 /2010
privind solutionarea contestatiei depusă de
S.C. .X. .X. S.A.
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr. **907.472/21.04.2010**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. prin adresa nr..X./v/4/TS/MSD/19.04.2010, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. **907.472/21.04.2010**, asupra contestației formulată de **S.C. .X. .X. S.A.**, cu sediul în .X., Strada .X., nr.1, Bl.X, Sc.X, Ap.X, sector X.

Contestația este formulată împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010** emisă în baza **Procesului verbal de control nr..X./v/3/TS/MS/10.03.2010**, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă TVA și suma de .X. lei reprezintă accesorii aferente TVA.

În raport de data înregistrării **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin 1 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. în data de **12.04.2010** conform ștampilei aplicată de serviciul de Registratură pe exemplarul original aflat la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.1 lit.b) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, societatea regăsindu-se la poziția 1187 din Anexa 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. X din 29 iulie 2009 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind

organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **S.C. .X. .X. S.A**

I. Prin contestație, S.C. .X. .X. S.A. aduce în susținere următoarele argumente:

În perioada 2005 – 2006, societatea a efectuat operațiuni de import definitiv pentru produse software pe suporturi informatice pentru care a depus la Biroul Vamal Otopeni Calatori – Sucursala Marfuri declaratii vamale de import.

Societatea arata ca in urma controlului vamal ulterior s-a constatat ca, in mod eronat nu s-au inclus in baza de impozitare a TVA si sumele reprezentand contravaloarea softurilor si in consecinta s-a dispus obligarea societatii la achitarea diferentei de TVA precum si a penalitatilor si majorarilor de intarziere aferent acestora.

Societatea considera ca in perioada 2005-2006, se aplicau dispozitiile Deciziei Directorului General al Directiei Generale a Vamilor nr..X./1998 privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, continand date sau instructiuni publicata in Monitorul Oficial nr.240 din 01.07.1998.

Societatea considera ca pentru perioada de referinta Decizia Directorului General al Directiei Generale a Vamilor nr..X./1998 ar fi fost abrogata prin Ordinul Autoritatii Nationale a Vamilor nr.5.720/2006 si ulterior inlocuita prin Decizia nr.7/2006 a Comisiei fiscale centrale aprobata prin Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.2189/2006.

Societatea sustine ca Ordinul Autoritatii Nationale a Vamilor nr.5.720/2006 a fost publicat in Monitorul Oficial nr.358/20.04.2006 si a intrat in vigoare conform celor precizate in cuprinsul sau in trei zile de la data publicarii si anume 23.04.2006, iar ultima operatiune de import supusa controlului a fost efectuata in data de 19.04.2006, data la care Decizia Directorului General al Directiei Generale a Vamilor nr..X./1998 era inca in vigoare.

Societatea arata ca Decizia nr.7/2006 a Comisiei fiscale centrale a fost aprobata prin Ordinul Ministrului Finantelor Publice nr.2189/2006 publicat in Monitorul Oficial nr.10.X./29.12.2006, ca urmare actul administrativ in cauza nu putea produce efecte pentru perioada anterioara emiterii sale.

Societatea contestatoare sustine ca a intocmit documentele vamale in conformitate cu prevederile legale aplicabile la data efectuarii importurilor si a

achitat integral datoria vamala rezultata in urma verificarii de catre organele vamale a acestor documente.

Prin cererea completatoare a contestatiei, societatea solicita anularea procesului verbal nr..X./v/3/TS/MS/10.03.2010 si a deciziei pentru regularizarea situatiei nr..X./11.03.2010 precum si restituirea catre S.C. .X. .X. S.A. a intregii sume stabilita in urma controlului si care a fost achitata cu OP nr..X./31.03.2010.

In cuprinsul cererii completatoare, societatea a invocat exceptia prescriptiei dreptului organelor de control vamal de a stabili diferente de obligatii vamale pentru declaratia vamala de import nr.l .X./ din 31.01.2005, declaratia vamala de import nr.l 1.X./ din 31.01.2005, declaratia vamala de import nr..X./ din 07.02.2005 si declaratia vamala de import nr..X./ din 16.02.2005.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei nr..X./11.03.2010 emisă în baza **Procesului verbal de control nr..X./v/3/TS/MS/10.03.2010**, Directia regionala pentru accize si operatiuni vamale .X. a stabilit în sarcina **S.C. .X. .X. S.A.**, diferențe suplimentare de încasat în sumă totală de **.X. lei** din care suma de **.X. lei reprezintă TVA**, suma de .X. lei reprezintă accesorii aferente TVA si au constatat ca societatea nu a inclus si contravaloarea software la stabilirea valorii in vama.

Organele de control au constatat ca in perioada 2005-2006, societatea a derulat operatiuni de import definitiv de software pe suporturi informatice, pentru care a depus la biroul vamal Otopeni Calatori – sucursala marfuri declaratii vamale de import.

Pentru declaratiile vamale inregistrate, organele de control au constatat ca la stabilirea bazei de impozitare a taxelor vamale, a comisionului vamal si al TVA-ului a fost luata in considerare contravaloarea CD-urilor ca suport material, motiv pentru care nu au fost corect stabilite si achitate drepturile de import constand in taxa pe valoarea adaugata, datorata in vama la data fiecărei operatiuni vamale in cauza.

In concluzie, organele de control vamal au constatat ca societatea trebuie sa achite la data importului si TVA aferentă contravalorii software, valori neincluse în valoarea in vama pentru operatiunile vamale prezentate si analizate.

Astfel, in temeiul Legii nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, s-a constatat o nastere a datoriei vamale prin neincluderea contravalorii software în baza de impozitare pentru aceste operatiuni.

III.Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1.Referitor la exceptia prescriptiei dreptului organelor vamale de a stabili diferente de TVA in vama aferent declaratiilor vamale nr.I .X./ din 31.01.2005, nr.I 1.X./ din 31.01.2005, nr..X./ din 07.02.2005 si nr..X./ din 16.02.2005, **cauza supusa solutionarii este de a stabili daca in raport de data comunicarii deciziei pentru regularizarea situatiei nr..X./11.03.2010, debitele calculate suplimentar de organele de control vamal sunt prescrise.**

In fapt, prin decizia pentru regularizarea situatiei nr..X./11.03.2010 organele vamale au calculat in sarcina societatii diferente de obligatii fiscale privind TVA pentru perioada 31.01.2005-19.04.2006 si accesorii pentru perioada 31.05.2005 – 10.03.2010, inclusiv.

Societatea a invocat exceptia prescriptiei dreptului organelor de control de a stabili diferente de obligatii vamale pentru declaratiile vamale nr.I .X./ din 31.01.2005, nr.I 1.X./ din 31.01.2005, nr..X./ din 07.02.2005 si nr..X./ din 16.02.2005.

In drept, in perioada derularii importurilor, in speta sunt incidente prevederile art.61 (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al Romaniei care precizeaza ca:

„Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor”.

Aceste prevederi au fost preluate si la art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, in vigoare incepand cu data de 20.06.2006.

Prevederile mai sus precizate se coroboreaza cu dispozitiile dreptului comun in materia prescriptiei, reprezentat de Decretul nr.167/1958 privitor la prescriptia extinctiva republicat, care la art.16 precizeaza ca:

„ Prescripția se întrerupe:

a) prin recunoașterea dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de cel în folosul căruia curge prescripția.

[...]

b) prin introducerea unei cereri de chemare în judecată ori de arbitrare, chiar dacă cererea a fost introdusă la o instanță judecătorească, ori la un organ de arbitraj, necompetent;

c) printr-un act începător de executare.

Prescripția nu este întreruptă, dacă s-a pronunțat încetarea procesului, dacă cererea de chemare în judecată sau executare a fost

respinsă, anulată sau dacă s-a perimat, ori dacă cel care a făcut-o a renunțat la ea”.

și cu dispozițiile art.13 din același act normativ, care stipulează ca:

„Cursul prescripției se suspendă:

a) cât timp cel împotriva căruia ea curge este împiedicat de un caz de forță majoră să facă acte de întrerupere;

[...]

În concluzie, se reține că termenul de prescripție al dreptului organelor vamale de a modifica declarațiile vamale în cadrul cărora trebuie exercitat dreptul la acțiune sub sancțiunea pierderii acestui drept, începe să curgă de la data înregistrării declarațiilor vamale de import și acordarea liberului de vamă.

În situația în care acest termen de prescripție nu a fost întrerupt sau suspendat în sensul dispozițiilor art.13, art.16 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, drepturile vamale stabilite pentru declarațiile vamale nr.I .X./ din 31.01.2005, nr.I 1.X./ din 31.01.2005, nr..X./ din 07.02.2005 și nr..X./ din 16.02.2005 sunt prescrise în condițiile în care nu au intervenit cazuri de întrerupere, suspendare a prescripției, plată sau recunoașterea de către contribuabil a unor debite prescrise.

Având în vedere că din instrumentarea spetei de către organele vamale nu rezultă dacă au intervenit cazuri de întrerupere, suspendare a prescripției, plată sau recunoașterea de către contribuabil a unor debite prescrise corespunzător perioadei 31.01.2005 – 11.03.2005, Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța asupra cuantumului sumei prescrise, astfel că, în temeiul prevederilor art.216 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va desființa din decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010 încheiată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X. , capatul de cerere în suma totală de .X./ lei reprezentând TVA aferentă declarațiilor vamale, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza pentru aceeași perioadă și aceleași obligații bugetare, având în vedere cele reținute prin prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare în perioada verificată.

Deoarece decizia pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010 a fost desființată pentru debitul reprezentând TVA, urmează să fie desființat și capatul de cerere privind accesoriile aferente TVA în suma totală de .X./ lei, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale* .

2.Referitor la suma .X./ lei din care suma de .X./ lei reprezintă TVA si suma de .X./ lei reprezintă accesorii aferente TVA, cauza supusă soluționării este dacă pentru programele de soft introduse în țară, importatorul avea obligația plății drepturilor vamale de import la valoarea soft-urilor.

În fapt, S.C. .X. .X. S.A. a derulat, pe perioada 2005-2006, operațiuni de import definitiv de software pe suporturi informatice pentru care a depus declarații vamale de import, însă la stabilirea bazei de impozitare a taxelor vamale, a comisionului vamal și al TVA a fost luată în considerare doar contravaloarea cd-urilor ca suport material fără a se impozita și contravaloarea soft-urilor.

Pentru aceste operațiuni vamale, **organele de control vamal au constatat că, în mod eronat nu a fost inclusă și contravaloarea software la stabilirea valorii în vamă, drept pentru care s-au stabilit, în sarcina societății, obligații suplimentare reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente.**

În drept, potrivit dispozițiilor art.76 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României :

“Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României”,

iar potrivit art.78 din același act normativ :

“(1) Valoarea în vama se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acestora.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.”

Totodată, potrivit art.141 din același act normativ:

“(1) În cazul marfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării marfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale.”

iar potrivit art.148 alin.1) din același act normativ :

“(1) Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale.”

În temeiul acestor prevederi legale se reține că valoarea în vamă se determină și se declară de către importator care este obligat să depună declarație pentru valoarea în vamă însoțită de facturi și pentru care se naște datoria vamală la data depunerii declarației vamale.

Potrivit art.3 pct.i din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data efectuării operațiunilor de import în cauză: **drepturile de import** – taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importurile de bunuri.

De asemenea, potrivit art.126 alin.2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la momentul derulării importurilor:

“În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri”,

iar la art.131 alin.1) din același act normativ se precizează ca :

“(1) În înțelesul prezentului titlu, se consideră import de bunuri intrarea de bunuri în .X. provenind dintr-un alt stat.”

În explicitarea art.131 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a fost dată Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr.7/2006, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2189/2006, care prevede :

"Atât în sensul art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, pct. 1.3 din Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2000, art. 4 alin. (1) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cât și în înțelesul art. 128 alin. (1), art. 129 alin. (1) și art. 131 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilor nr. .X./1998 privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, continuând date sau instrucțiuni, și Ordinul Autorității Naționale a Vămilor nr. 5.720/2006 pentru abrogarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămilor nr. .X./1998 privind evaluarea suporturilor informatice pentru echipamentele de tratare a datelor, continuând date sau instrucțiuni, importul de software pe

suporturi informatice se considera import de bunuri, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata."

Asa cum se poate observa din analiza textului normativ invocat mai sus, a fost explicitat importul de software pe suporturi informatice din punctul de vedere al taxei pe valoarea adaugata, decizia amintita fiind emisa in baza Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Intrucat Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr.7/2006, aprobata prin Ordinul ministrului finantelor publice nr.2189/2006 – data in explicitarea unui text de lege, **face corp comun cu legea in baza careia a fost data** – neavand caracter de sine stator, se aplica de la data intrarii in vigoare a actului normativ.

Mai mult dispozitiile art.10, alin.1 din Ordinul Ministrului finantelor publice nr.877/2005 privind constituirea si atribuțiile Comisiei fiscale centrale prevad ca:

" Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ în baza căruia a fost dată ", Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr.7/17.11.2006, fiind emisa ulterior ordinului sus amintit.

În același sens, se pronunță, într-o speță asemănătoare, Înalta Curte de Justiție și Casație – Secția de Contencios Administrative și Fiscal, prin Decizia nr.2873/2009, astfel: " (...) Ipoteza normei imperative nu este, în fond, o excepție de la neretroactivitatea legii, întrucât interpretarea general – obligatorie, ca orice interpretare de altfel, lămurește înțelesul normei interpretate, îl clarifică în funcție de diversitatea situațiilor pe care norma interpretată le reglementează.

Așadar, prin interpretarea se explicitază conținutul pe care norma l-a avut "ab initio", scopul acesteia fiind acela de a curma conflictele de interpretare, produse sau posibile."

De asemenea, se reține că, documentul în baza căruia se înregistrează taxa pe valoarea adăugată, în contabilitate, este declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, în care se menționează persoana impozabilă ca importator al bunurilor precum și suma taxei datorate. Mai mult, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din documentele prevăzute la art.145 alin.8 lit.b) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care dispune: **" pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale (.....)"** .

Societatea nu se poate prevala de dispozițiile Deciziei Directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr..X./1998 privind evaluarea suporturilor informatice întrucât aceasta nu a fost emisă în aplicarea O.U.G. nr.17/2000, Legii nr.345/2002 și respectiv Legii nr.571/2003, astfel că în mod legal organele de control vamal au stabilit TVA datorată pentru importurile de software în conformitate cu dispozițiile actelor normative de bază și a legislației secundare emisă în aplicarea acestora.

În conformitate cu prevederile art.27 din Regulamentul (CEE) nr.450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului, de stabilire a Codului Vamal Comunitar *“Autoritățile vamale pot, după acordarea liberului de vamă și pentru a se asigura de exactitudinea indicațiilor furnizate în declarația vamală sau în declarația sumară, să verifice toate documentele și datele care se raportează la operațiunile privind mărfurile în cauză sau la alte operațiuni comerciale anterioare sau ulterioare implicând aceste mărfuri. Aceste autorități pot, de asemenea, să examineze aceste mărfuri și/sau să preleveze esantioane, dacă este încă posibil să se efectueze o asemenea verificare sau prelevare.*

Aceste controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane legate direct sau indirect, cu titlu profesional, de aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de aceste documente și date din motive profesionale.”

Având în vedere că taxa pe valoarea adăugată se datorează în cazul importurilor de bunuri în conformitate cu dispozițiile art.126 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, mai sus explicitat, competența verificării obligațiilor datorate la importul de mărfuri revine organelor vamale.

Pe cale de consecință, **faptul generator și exigibilitatea T.V.A.** au intervenit la data la care a intervenit nașterea datoriei vamale, respectiv la data înregistrării declarațiilor vamale de punere în liberă circulație, pe cale de consecință majorările în quantum de .X./ lei sunt legal datorate în conformitate cu prevederile art.119 alin.1 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare.

Argumentele societății nefiind fondate, contestația formulată de **S.C. .X. .X. S.A** împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010** emisă în baza **Procesului verbal de control nr..X./v/3/TS/MS/10.03.2010**, încheiate de reprezentanții Direcției regionale pentru accize și operațiuni vamale .X., prin care s-a stabilit în sarcina societății suma totală de **.X./ lei** din care suma de **.X./**

lei reprezintă TVA, suma de .X./ lei reprezintă accesorii aferente TVA, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.61 (1) art.76, art.78, art.141, art.148 alin.1 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, art.13 si art.16 din Decretul nr.167/1958 privitor la exceptia prescriptiei, art.126 alin.2), art.131 alin.1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile și completările ulterioare, Decizia Comisiei Fiscale Centrale nr.7/2006, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr.2189/2006, art.10, alin.1 din Ordinul Ministrului finanțelor publice nr.877/2005 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale art.119 alin.1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, și H.G. nr.1114/2001 privind Regulamentul vamal, coroborat cu art.216 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, se :

Decide :

1. Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010 încheiată de Direcția regională pentru accize și operațiuni vamale .X., pentru suma totală de .X./ lei reprezentând TVA în suma de .X./ lei și suma de .X./ lei reprezentând accesorii aferente declarațiilor vamale înregistrate în perioada 31.01.2005 – 11.03.2005, urmând ca organele vamale să reanalizeze cauza cu privire la existența unor cauze de întrerupere sau suspendare a prescripției, în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. .X. S.A. împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr..X./11.03.2010 emisă în baza **Procesului verbal de control nr..X./v/3/TS/MS/10.03.2010 pentru suma totală de .X./ lei din care suma de .X./ lei reprezintă TVA si suma de .X./ lei reprezintă accesorii aferente TVA.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

**DIRECTOR GENERAL,
X**